

[Ministeren for skatter og afgifter]

stillet ved andre lejligheder, ser man altså ikke så nøje på det administrationskrævende, man går ikke ind i den problemstilling, hvis forslagene i øvrigt er i stand til at skaffe midler til nogle grupper, hvis interesser man synes man skal varetage. Det kan selvfølgelig også være et politisk motiv, men man kan altså ikke i det ene øjeblik argumentere for forenklinger i skattelovgivningen for i næste øjeblik, når man synes, det er politisk hensigtsmæssigt, at stille ændringsforslag, der i allerhøjeste grad er med til at komplicere vores system.

Men jeg ser altså med sympati på, at vi når en forenkling også på dette område, og jeg håber og tror på, at vi kan få en mere hensigtsmæssig aktieselskabsbeskatning end den, vi har i dag.

(Kort bemærkning).

Anders Poulsen (V):

Nu sammenligner ministeren de ændringer, vi har behandlet i pensionsbeskatningsloven, med det forslag, der er fremsat her. Det mener jeg ikke er helt rigtigt. Der er nemlig den forskel, at i pensionsbeskatningsloven er der tale om nogle skærpente omstændigheder for skatteyderne, og der er tale om nogle provenutal i den forbindelse. Det, der er tale om i det forslag, der er til behandling her, er jo alene lempelser på det administrative område ikke alene for ligningsmyndighederne, men bestemt også for selskaber og revisorer, deres rådgivere, uden at det koster staten en krone i provenutab. Det drejer sig blot om at fjerne nogle særdeles komplicerede regler, og det er altså en væsentlig forskel på dette lovforslag og den lovgivning, ministeren sammenligner med, pensionsbeskatningsloven.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Jeg vil gerne føje til det, hr. Anders Poulsen lige har sagt, at ministeren har simpelt hen uret i det, han sagde om, at det ændringsforslag, som ministeren med sit flertal var med til at stemme ned tidligere på dagen, ville have medført en døjt ekstraadministration. Det ville ikke have medført nogen som helst meradministration nogen som helst steder, for det var netop bygget op sådan, at det

var skatteyderne, der skulle bevise – skatteyderne har jo undertiden bevisbyrden her i landet – hvad anskaffelseskursen var for obligationerne, og hvis skatteyderen så lagde sine beviser frem på en sølvbakke, måtte skattemyndighederne bøje sig. Der ville ikke være et minuts ekstraadministration ved at vedtage det, og derfor havde ministeren tolt uret i den argumentation, som han frembar over for hr. Anders Poulsen, da han var heroppe.

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Det sidste, hr. Glistrup her sagde – jeg plejer jo ikke at bruge stærke udtryk – er selvfølgelig det rene vrøvl. Der er da en betydelig administration forbundet med en sådan ordning, og ikke nok med det, jeg er da også sikker på, at der vil komme et ganske betydeligt antal klagesager, hvis man ikke vil acceptere den dokumentation, som i givet fald bliver fremlagt. Det er selvfølgelig det rene vrøvl, hr. Glistrup siger her.

Men det, som jeg egentlig godt vil knytte en kommentar til, er det, hr. Anders Poulsen siger om, at dette ikke koster nogen penge. Man kan ophæve udligningsskatten, uden at det koster en krone i provenu. Selv om der ikke er faldet udligningsskat på nuværende tidspunkt, var hr. Hagen Hagensen da så oprigtig, at han sagde, at det ville der formentlig nok komme til, så selvfølgelig er der et provenu forbundet med det. Der er altså den sammenhæng med godtgørelsessystemet, som hr. Anders Poulsen også udmærket kender, og derfor kan man godt argumentere for det nuværende system ud fra nogle rimelighedsbetragtninger. Det er jo den situation, vi ofte står i på skattelovgivningens område, at vi kan fremføre gode argumenter ud fra en rimelighedsbetragtning for, at man har de og de ordninger, men gang på gang medfører de altså en situation, der gør vores indkomstskattesystem eller anden lovgivning endnu mere kompliceret, endnu mere uigennemsigtig. Det er jo sådan, at vi gerne, når vi er ude omkring ved højtidelige lejligheder, taler om forenkling af systemet, men når det kommer til det mere konkrete, er vi ofte tilbøjelige til at ville varetage sådanne specifikke interesser, at vi i stedet for at gennemføre det, vi så ofte står og taler om, tværtimod er med til at komplicere lovgivningen yderligere. Det var